

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 10. An probabile sit, illum excusari à lesunio, qui posuit causam
non necessariam v. g. Lusum pilæ, aut etiam causam illicitam, ex qua
prævidet secuturam gravem Corporis defatigationem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

QUÆSTIO X.

An probabile sit illum excusari à jejuniò, qui posuit causam non necessariam v. g. lusum pile, aut etiam causam illicitam, ex qua prœvidet securitatem gravem corporis defatigationem?

Probabilem reddit eam doctrinam, saltem ab autoritate, consensus plurium Authorum, qui tradunt sic defatigatum excusari à præcepto jejunii post fatigationem ex tali labore contractam, adeoque posse comedendo vires reparare: quamvis videatur peccasse in causa, assumendo laborem cum jejuniò non consistentem. Tradit enim imprimis Pasquilius *de cisione* 230. hanc esse doctrinam communem; idemque colligitur ex iis quæ norat Diana part. 10. tr. 14. resol. 11. & Leander de 5. præceptis tract. 5. d. 8. q. 156. denique Sylvester idem docet V. jejuniùm n. 24. Addit, inquit, Petrus de Palude, quod si peregrinatio non est necessaria, peccat illam aggrediens indiscretè..... eâ tamen aggressâ, licet impossibile jejuniùm frangere, sicut infirmo ex sua culpa, durante infirmitate. Quibus in hoc accedit Escobarius, ac Filiucius.

Sed neque peccare contra legem jejunii ponendo causam defatigationis aliunde illicitam ex qua prævidebatur securitatum impedimentum jejunii disertè docet Bonacina Tom. 2. d. 2. q. 8. p. 1. n. 16. ac Leander supra, agens etiam de labore querendi concubinam, citatque pro se Medinam, Dianam, Filiucium, Petrum de Ledesma, & alios. Existimant enim hi nihil fieri contra

116 Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
contra hujusmodi præcepta positiva, per hoc
quod aliquis velit se ponere in eo statu aut cir-
cumstantia ad quam vis præcepti se non exten-
dit; uti licitum est se transferre ad locum ubi je-
junium non obligat, etiam eo fine ut quis à je-
junio eximatur, & genio liberius indulgeat.

Verùm his non consentio, quia existimo hæc
præcepta non tantum exigere ut quis non
impeditus ea observet, sed etiam ut quis sine
debita causa eorum observationi impedimen-
tum non apponat. Quamvis admittam, im-
pedimento jam illicitè posito, per ipsam co-
mestionem subsequenter nullum peccatum ad-
mitti. Et idem est de violatione Festi per omis-
sionem Sacri quando aliquis labore illicito, aut
crapula ita se gravavit, ut tempus sacri somno
aut infirmitati infumere debuerit.

*Quæres porrò: An eximatur à jejunio, qui no-
ctu nequit dormire nisi sumptâ carnâ?*

Respondeo talem non eximi, etsi magnam
noctis partem cum notabili incommodo insom-
nem ducat, dummodò possit juvari alio modo,
nempe si differat refectionem usque in vespe-
ram, sumendo in prandio (quamvis præter u-
sum) solam collationem: Ecclesia enim permit-
tit tantum, cuius non impedito, unicam cibi
refectionem in die jejunii, non determinando
præcisè tempus pro ea. Sin autem tamdiu jeju-
nare nequeat absque gravi detrimento, tunc
juxta generalem intentionem Ecclesiæ eximitur
à jejunio. Ratio depromi potest ex D. Thoma
in 4. d. 15. q. 3. a. 2. ubi docet, *Bonum statum
virtutis consistere in conservatione vite, & valetudi-
nis, sufficienti ad opera qua quis facere debet.* Et po-
stea docet generaliter, *Omne id excusare à lege je-
junii, cum quo simul & jejunio prædictus status con-
servari non potest.* Plures

Plures quidem Authores, quos adducit Diana p. 1. tr. 9. resol. 51. docent praefatum absolute liberari praecipio jejunii, adeoque non teneri in prandio ad solam collationem, ex eo quod nemo teneatur (ut ipsi dicunt) invertere ordinem refectiois ab Ecclesia constitutum. Verum hoc non tam est probare, quam supponere ut certum id, de quo agitur in quaestione. Deinde negamus (uti praedictum) ordinem refectiois ab Ecclesia constitutum esse: solum ille habetur ex generali jam consuetudine, a qua recedere licitum est ob justam causam. Sic mercatores aliique, quod melius negotia sua peragant, differunt saepe & bene comestionem ordinariam usque in vespere, sumentes circa meridiem tantum collationem.

QUESTIO XI.

An probabile videatur, ligatum voto simplici Castitatis, si contrahat matrimonium sine dispensatione, peccare mortaliter in prima tantum petitione debiti, non sequentibus.

Ratio dubitandi est, quod consummato matrimonio per primam petitionem debiti, non possit amplius servari castitas, ac teneatur alteri parti petenti debitum reddere, quod videtur non minus castitati adversari quam debiti petitio; ergo deinceps se habet erga conjugem ac si castitatem non vovisset, cum jam sit in eo statu constitutus in quo non possit castitatem servare. Atque hinc non pauci Authores hanc sententiam docent, ac probabilem censent apud Mendo in statuta opin. dissert. 5. quaest. 21.

Respon-